

[Pia Kjærsgaard]

den dag – må jeg endnu en gang sige, at det er, fordi visse af de borgerlige regeringspartiers medlemmer har givet udtryk for noget andet over for befolkningen end det, de har stemt for i salen. Der er givetvis mange i befolkningen, der tror, at det kun er Socialdemokratiet, SF, VS og de Radikale, der står bag den tåbelov, som man vedtog til ikrafttræden den 1. oktober 1983. Både medlemmer fra Konservative, Venstre og CD har udtalt sig stærkt kritisk om flygtningeloven i pressen, men de har bare stemt anderledes i salen, og det er da naturligt, at når man giver udtryk for noget andet over for befolkningen og i pressen end det, man står for i Folketinget, så bliver befolkningen desværre vildledt. Det kalder jeg altså bare hyklери, men der er desværre visse hyklere her i Folketinget. Hvis man er imod en lov, må man stemme imod i stedet for bare at kritisere den i indlæg og læserbreve, det er da i hvert fald ærligt, og det har Fremskridtspartiet gjort lige fra første færd. Man kan ikke stemme for én ting og så give udtryk for noget andet, men det kunne godt være noget af grunden til, at det ikke, som fru Ebba Strange siger, giver sig udslag i meningsmålingerne.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstod fru Pia Kjærsgaards indlæg på den måde, at hun var lidt ked af, at visse andre partier havde taget medvinden fra Fremskridtspartiet ved selv at antage det standpunkt, de har. Jeg synes nu heldigvis ikke, at de er gået så langt, men der er nok noget om det alligevel.

Jeg vil gerne give en stærk understregning til ordene om, at dette ikke er en diskussion om juridiske finesser. Sådant har jeg ikke opfattet den, men jeg har på fornemmelsen, at mange af Folketingets medlemmer tror, at det er jura, det drejer sig om. For mig er det en holdningsdiskussion, for spørgsmålet er, om vi skal søge at skabe et internationalt retssamfund, sådan at hvis der er lande, hvor man af en eller anden grund fratager et menneske alle rettigheder, så skal der dog være andre steder, hvor dette menneske kan finde ly og asyl. Derfor er det for Det Radikale Venstre først og fremmest en holdningsdiskussion, det er en kamp, som vi vil fortsætte, som jeg mener vi altid har ført for, at mennesker er mennesker, uanset om de er født

det ene eller det andet sted, om deres hudfarve er mere eller mindre hvid eller mørk, om deres religion er det ene eller det andet. Det er derfor, denne diskussion er væsentlig, og det er derfor, jeg finder, at vi ikke burde have hastebehandlet dette forslag, og hvis det støder nogen, så vil jeg sige: behandlet dette forslag så hurtigt. Der skulle være mere tid til det.

Jeg vil derefter gerne sige lidt om vores flygtningepolitik. Efter min mening er det endnu ikke 3 år efter, at vi har vedtaget vores flygtningelov, lykkedes at få skabt blot rammerne om dansk flygtningepolitik. Man bliver forfærdet, når man en måned oplever en stor eller større tilstrømning af flygtninge, og så begynder man straks at gange med 12, hvilket er urimeligt; det kan ikke sammenlignes med, at man ganger, når man får et arbejdsløshedstal, for dér ved man ganske nøje, hvordan det skal sæsonkorrigeres.

Så regner man ud, at nu bliver det 5.000, nu bliver det 10.000, nu bliver det 25.000. Det bliver det aldrig med de tal, der hidtil har været.

Men var det ikke på tide, at dette Folketing gjorde op med sig selv og sagde, at sådan som verden nu engang er indrettet, så er der en vis mulighed for, at der vil være mellem 5.000 og 10.000, der skal behandles om året, og at vi derfor tager stilling ud fra det, hvis vi ønsker at skabe et internationalt retssamfund og Danmark skal være medlem af det?

Så har der været tale om fra forskellig side, bl.a. fra justitsministerens side, at man skulle forhandle internationalt, og jeg har også lagt mærke til, at vores udenrigsminister har behandlet spørgsmålet i FN, men dér, hvor man først og fremmest skulle forhandle, har man ikke taget initiativ fra dansk side. Der må dog være noget indhold i De Europæiske Fællesskaber og Europarådet, og det er dér, man skal tage diskussionen op. Jeg gør opmærksom på, at sammenligner man verdensdelene internationalt, så har Europa en særdeles beklagelsesværdig indstilling til flygtninge. Vi har kunnet sende vore bekvemmelighedsflygtninge til andre lande. Jeg kan minde om, at Danmark i 1880'erne, i 1930'erne og i 1940'erne sendte bekvemmelighedsflygtninge til Argentina. Det var jo bekvemmelighedsflygtninge. De regnede med, at de fik det bedre i det nye land. Og Europa